कामं प्रकामं पर्याप्तं निकामेष्टे यथेप्सितम् । अत्यर्थे गाढमुद्गाढं बाढं तीव्रं भृशं दृढम् ॥ १५०५
अतिमात्रातिमर्यादनितान्तोत्कर्षनिर्भराः । भरैकान्तातिवेलातिशया जृम्भा तु जृम्भणम् ॥ १५०६
आलिङ्गनं परिष्वङ्गः संश्लेष उपगूहनम् । अङ्कपाली परीरम्भः क्रोडीकृतिरथोत्सवे ॥ १५०७
महः क्षणोद्धवोद्धर्षा मेलके सङ्गसङ्गमौ । अनुग्रहोऽभ्युपपत्तिः समौ निरोधनिग्रहौ ॥ १५०८
विघ्नेऽन्तरायप्रत्यूहव्यवायाः समये क्षणः । वेला वारावसरः प्रस्तावः प्रक्रमान्तरम् ॥ १५०९
अभ्यादानमुपोद्घात आरम्भः प्रोपतः क्रमः[1] । प्रत्युक्रमः प्रयोगः स्यादारोहणं त्वभिक्रमः ॥ १५१०
आक्रमेऽधिक्रमक्रान्ती व्युत्क्रमस्तूत्क्रमाक्रमौ । विप्रलम्भो विप्रयोगो वियोगो विरहः समाः १५११
आभा राढा विभूषा श्रीरभिख्याकान्तिविभ्रमाः । लक्ष्मीश्छाया च शोभायां सुषमा सातिशायिनी १५१२
संस्तवः स्यात्परिचय आकारस्त्विङ्ग इङ्गितम् । निमित्ते कारणं हेतुर्बीजं योनिर्निबन्धनम् ॥ १५१३
निदानमथ कार्यं स्यादर्थः कृत्यं प्रयोजनम् । निष्ठानिर्वहणे तुल्ये प्रवाहो गमनं बहिः ॥ १५१४
जातिः सामान्यं व्यक्तिस्तु विशेषः पृथगात्मिका । तिर्यक्साचिः संहर्षस्तु स्पर्धाद्रोहस्त्वपक्रिया १५१५
वन्ध्ये मोघाफलमुधा अन्तर्गडुर्निरर्थकम् । संस्थानं संनिवेशः स्यादर्थस्यापगमे व्ययः ॥ १५१६
संमूर्छनं त्वभिव्याप्तिर्भ्रंषो भ्रंशो यथोचितात् । अभावो नाशे संक्रामसंक्रमौ दुर्गसंचरे ॥ १५१७
नीवाकस्तु प्रयामः स्यादवेक्षा प्रतिजागरः । समौ विस्रम्भविश्वासौ परिणामस्तु विक्रिया ॥ १५१८
चक्रावर्तो भ्रमो भ्रान्तिर्भ्रमिर्घूर्णिश्च घूर्णने । विप्रलम्भो विसंवादो विलम्भस्त्वतिसर्जनम् ॥ १५१९
उपलम्भस्त्वनुभवः प्रतिलम्भस्तु लम्भनम् । नियोगे विधिसंप्रैषौ विनियोगोऽर्पणं फले ॥ १५२०
लवोऽभिलावो लवनं निष्पावः पवनं पवः । निष्ठेवष्ठीवनष्ठ्यूतष्ठेवनानि तु थूत्कृते ॥ १५२१
निवृत्तिः स्यादुपरमो व्यपोपाङ्भ्यः परा रतिः[2] । विधूननं विधुवनं रिङ्खणं स्खलनं समे ॥ १५२२
रक्ष्णस्त्राणे ग्रहो ग्राहे व्यधो वेधे क्षये क्षिया । स्फरणं स्फुरणे ज्यानिर्जीर्णावथ वरो वृतौ ॥१५२३
समुच्चयः समाहारोऽपहारापचयौ समौ । प्रत्याहार उपादानं बुद्धिशक्तिस्तु निष्क्रमः ॥ १५२४
इत्यादयः क्रियाशब्दा लक्ष्या धातुषु लक्षणम् । अथाव्ययानि वक्ष्यन्ते स्वः स्वर्गे भू रसातले ॥१५२५
भुवो विहायसा व्योम्नि द्यावाभूम्योस्तु रोदसी । उपरिष्टादुपर्यूर्ध्वं स्यादधस्तादधोऽप्यवाक् ॥ १५२६
वर्जने त्वन्तरेणर्ते हिरुग्ना पृथग्विना । साकं सत्रा समं सार्धममा सह कृतं त्वलम् ॥ १५२७
भवत्वस्तु च किं तुल्याः प्रेत्यामुत्र भवान्तरे । तूष्णीं तूष्णीकां जोषं च मौनं दिष्ट्या तु संमदे ॥१५२८
परितः सर्वतो विष्वक्समन्ताच्च समन्ततः । पुरः पुरस्तात्पुरतोऽग्रतः प्रायस्तु भूमनि ॥ १५२९
सांप्रतमधुनेदानीं संप्रत्येतर्ह्यथाञ्जसा । द्राक्स्त्वागरं झटित्याशु मङ्क्ष्वह्नाय च सत्वरम् ॥ १५३०
सदा सनानिशं शश्वद्भूयोऽभीक्ष्णं पुनः पुनः । असकृन्मुहुः सायं तु दिनान्ते दिवसे दिवा ॥१५३१
सहसैकपदे सद्योऽकस्मात्सपदि तत्क्षणे । चिराय चिररात्राय चिरस्य च चिराचिरम् ॥ १५३२
चिरेण दीर्घकालार्थे कदाचिज्जातु कर्हिचित् । दोषा नक्तमुषा रात्रौ प्रगे प्रातरहर्मुखे ॥ १५३३
तिर्यगर्थे तिरः साचि निष्फले तु वृथा मुधा । मृषा मिथ्यानृतेऽभ्यर्णे समया निकषा हिरुक् ॥ १५३४
शं सुखे बलवत्सुष्ठु किमुतातीव निर्भरे । प्राक्पुरा प्रथमे संवद्वर्षे परस्परं मिथः ॥ १५३५
उषा निशान्तेऽल्पे किंचिन्मनागीषच्च किंचन । आहो उताहो किमुत वितर्के किं किमूत च ॥१५३६
इतिह स्यात्संप्रदाये हेतौ यत्तद्यतस्ततः । संबोधनेऽङ्ग भोः पाट् प्याट् हे है हंहोऽरे रेऽपि च ॥१५३७

१. क्रमशब्दः प्रोपाभ्यां परो योज्यः. २. रतिशब्दः व्यादिभिरन्वेति.

32

Digitized by Google